

[Indenrigsministeren.]

må fastholde, at de muligheder, der måtte findes for at henlægge enkelte af det foreslåede instituts funktioner til bestående institutter, er undersøgt meget grundigt i forbindelse med den i 1955 afgivne betænkning, og at sundhedsstyrelsen også siden har haft sin opmærksomhed henvendt på dette spørgsmål, er det en selvfølge, at jeg også under sagens videre behandling og dens gennemførelse i praksis vil undersøge enhver tænkelig mulighed for at spare, for så vidt den må anses for forsvarlig.

Undersøgelser og forskning, som for tiden foregår tilfredsstillende på de bestående laboratorier, er der al mulig grund til at indordne i en samlet plan, og hvor der måtte være mulighed for en mere effektiv udnyttelse af sådanne laboratorier, kan jeg tilslutte mig, at dette bør ske. Et lignende samarbejde bør etableres med udlandet, specielt med de nordiske lande, så der ikke ved levnedsmiddelinstitutts oprettelse vil finde overflødigt dobbeltarbejde sted med hensyn til levnedsmiddelundersøgelser.

Til slut vil jeg henlede opmærksomheden på, at spørgsmålet om stedet, hvor instituttet skal opføres, og om bevillingen til et byggeri naturligvis vil passere folketingets finansudvalg på sædvanlig måde, forinden der bliver tale om iværksættelse af de foreslåede foranstaltninger. Udvalgets medlemmer og dermed folketinget og offentligheden vil således i forbindelse med behandlingen af bevillingsansøgningerne have mulighed for at sætte sig ind i enkelthederne i det forslag, som til sin tid vil være udarbejdet.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for lovforslaget, så at planen kommer til udførelse; når sindene er faldet noget til ro, har jeg det håb, at vi også skal opnå et tilfredsstillende resultat.

Poul Claussen: Den højtærede minister brød, som rimeligt var, en lanse for sit forslag og henviste bl. a. til nogle spørgsmål, der for nylig var stillet til sagkyndige. Jeg skal ikke bestride de adspurgtes sagkyndighed, men det kunne jo tænkes, at interessen — det finder man jo en gang imellem hos videnskabsmænd — for at få, om jeg så må sige, noget for sig selv er en lille smule frem-

herskende i sådanne tilfælde, og derfor er det ikke altid noget, man skal tage akkurat, som det nu bliver sagt i ønskeform.

Når den højtærede minister endvidere henviste til, at der i betænkningen af 1955 forelå en serie udtalelser om samme emner, om mulighederne for at foretage toxikologiske og måske andre undersøgelser på eksisterende steder, og at de alle sammen var besvaret benægtende, vil jeg gøre opmærksom på, at udtalelserne fra betænkningen skal man en gang imellem læse som en slags morskabslæsning, for spørgsmålene var stillet således, at man tydeligt kunne se, at man ønskede dem besvaret med nej, hvad man også prompte fik!

Den højtærede minister talte om, at der var enighed om centralinstitutionen og om litteratortjenesten. Ja, på visse vilkår har vi fra vor side været enige i, at sådanne institutioner kunne være nyttige, og at de formodentlig også ville være overkommelige. Jeg kan ikke kritisere den højtærede ministers tal for bekostningerne for den ene eller den anden af disse institutioner. Det kan jeg ikke, alene af den grund, at alt det, vi indtil i dag har fået af redegørelser, ikke rummer tal, man kan bygge noget som helst på ud over, at vi har fået at vide, at man skønnede, at 11 mill. kr. ville være den primære investeringsudgift, og så har man vel nok lov til at tro, at det er et mindstebeløb, og at det ikke ligefrem er det, man ventter at få institutterne bygget for. Der plejer i hvert fald at kunne være tvivl om, hvorvidt det kan gøres for det stipulerede beløb.

Jeg er ikke af den højtærede ministers tale i dag blevet overbevist om, at man ikke kunne lade foretage toxikologiske undersøgelser her i landet på en nemmere måde på de eksisterende institutter. Som jeg sagde i mine første bemærkninger i dag, går den højtærede minister en ganske særlig vej ved at indrette et toxikologisk levnedsmiddelinstitut udelukkende til dette formål. Det findes ingen andre steder i verden — jeg skal dog ikke kunne sige, hvordan det er på den anden side af Atlanten — men jeg ved i hvert tilfælde, at de undersøgelser, også toxikologiske undersøgelser, der foretages, er decentraliseret i samtlige lande, vi kan sammenligne os med, og det er nok